

разбра Той. Тамъ се яви изкусителъ при Него и Му рече: „Направи тъзи камъни на хлебъ!“ Той каза: „Не само съ хлебъ може да се живее, но и съ всъко живо Слово“. И азъ до сега мисляхъ, че безъ хлебъ не може да се живее, но сега разбрахъ, че и съ другъ хлебъ може да се живее.“

Второто положение, което Христосъ научи, е че тръбва да уповава на Бога и то разумно. Този духъ по-нататъкъ взима Христа, изкачва Го на едно високо място на храма и Му казва: „Хвърли се отгоре, защото е писано въ Писанието, че ангелите ще те носятъ на ръцѣ, да не би да пръгнешъ въ камъкъ ногата си“. Христосъ му отговори: „Мене много пъти е носила майка ми на ръцѣ, но азъ разбрахъ, че спасението седи въ това да не искусявамъ Господа, а съ Духа си да живея въ Господа и да изпълнявамъ Неговата воля“. Само въ това съди спасението. „Значи, волята Божия не е въ това, азъ да се качвамъ по високите места, Ти ме качи горе, ти ще ме снемешъ долу, няма защо азъ да се хвърлямъ отгоре“. Какво подразбира това? Някоя мома се влюбва въ нѣкой знатенъ момъкъ. Той е високото място на нѣкой храмъ. Дяволът я качва на това високо място и ѝ казва: „Хвърли се отъ това място, да му покажешъ, че го обичашъ“. Съ това ще покаже ли тя, че го обича? Че колко хора не сѫ се хвърлили отъ храма? Въода сѫ се давили, сублиматъ сѫ гълтали, отъ третия етажъ се хвърляли, отъ скала се хвърляли, за да покажатъ, че сѫ обичатъ, но любовъ ли е това? Това е една извратена идея въ ума на хората. Ти няма да се хвърляшъ! Ще седашъ на това място и ще ка-